

KÁRPÁTALJAI GYEREKEK ALBERTFALVÁN

Az Albertfalvi Keresztény Társaskör 2010. június 13–20. között kárpátaljai gyermekeket fogadott Budapesti Csillagtáborba.

A Kárpátaljai Ferences Misszió vezetője Bán József atya ígéretéhez híven megindította a környék hittanosaiból összeállított gyerekcsoportot. Tiszabecsen szálltak Volán buszra, s Nyíregyházán vártuk a 15 fős csoportot.

Sajnos az eredeti 18 fős csoportból 10 gyermek nem kapta meg (az útlevél nyomtatvány hiányra hivatkozva) az ukrán hatóságoktól az útlevelet, s így még az utolsó 2 nap is módosult az eredetileg egyeztetett névsor.

A gyerekek mind rendelkeztek magyar igazolvánnyal, így Nyíregyházán megvehettük a MÁV által biztosított kedvezményes menettérítési jegyeket. (A helyjegyekről az igazolvány nélkül is tudtunk már előre gondoskodni.)

Az utazás kellemesen telt ismerkedéssel. A Nyugati pályaudvarra érkeztünk velük 18³⁰-ra. Rögtön kipróbálhatták a mozgólépcsőt, utazhattak metróval, mert ilyen élményekre már nagyon vágytak. 19³⁰-ra értünk Albertfalvára. Hollai Antal plébános atya és a vendéglátó szülők, gyerekeikkel együtt, a templomban várták őket.

Antal atya és Kristóf József, az AKTK elnöke, kedves, meleg szavakkal köszöntötte őket. Minden gyerek kapott egy Don Boscós pólót és egy fehér „baseball” sapkát ajándékba. Kaptak egy dossziét is, amelyben volt Budapest térkép, ismertető a fővárosról, s úgy gondoltuk, ebbe gyűjthetik majd a kapott emlékeket is. Rövid ismerkedés, egy kis üdítő, s indultak haza a családok kis vendégükkel együtt.

Másnap reggel ismét találkoztunk a templomkertben, s indultunk a hétfői program szerint a fogaskerekűvel és a gyermekvasúttal a János hegyre.

Itt egy komoly felhőszakadás módosította a programot. A kilátó felhőbe borult, az eső zuhogott, mi a Libegő várótermében úsztuk meg szárazon a zuhanyozást, de az egész Pestet beborító vihar miatt a Libegő nem indulhatott, így csak az indító szerkezetet lehetett megcsodálni. Mivel óvatosságból nem indították el azt, gyalog sétáltunk le Zugligetbe, és onnan a belvárosba mentünk.

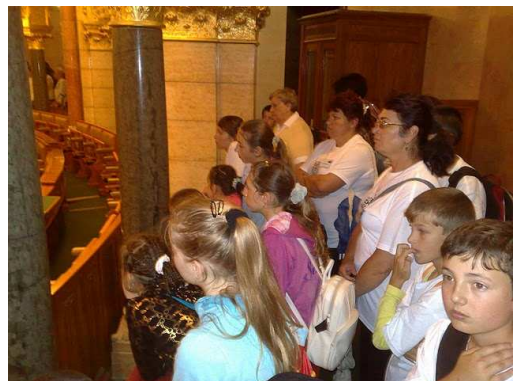
A Ferenciek templomában Radics József atya mutatta be a templomot, s örömmel beszélgetett a gyerekekkel nagyszülősi ismerősökről, mert az atya mintegy 20 évvel ezelőtt ott szolgált évekig.

Egy kis belvárosi séta, ebéd és fagyaltozás után vissza Albertfalvára, ott egy kis játék és foci a Bükköny utcai játszótéren. Utána az Albertfalvai Helytörténeti Múzeumot mutatta be Beleznyai Andor igazgató úr. 5 órakor a vendéglátók csillogó szemű, fáradt kisembereket vihettek haza.

A keddi program is gazdag volt, és jól is sikerült. A Hősök tere megtekintése után a ligetben sétálva nézték meg a Közlekedési Múzeumot, a Petőfi Csarnokban kiállított repülőgép és űrhajós részleget is. Szakértő idegenvezető foglalkozott a csoporttal, kérdőíveket töltöttek ki, képeslapokat vihettek magukkal. Az ebéd után fagyaltot kaptak, s még a Planetáriumban is megnézhettek egy előadást. Este 6 órára értek haza sok élménnyel gazdagodva.

Szerdán egyenpólóban és sapkában feszítettek a Kossuth téren. Nagy élmény volt a Parlament megtekintése helyi idegenvezetéssel. Minden gyereknek egy-egy könyv került a gyűjteménybe az Országház történetéről.

Megebédeltek a Kossuth téren, és ismerkedve a belváros nevezetességeivel (Vértanúk tere, Batthyány Örökmécses, Szabadság tér) átsétáltak a Szent István Bazilikába. Ott is szakszerű vezetéssel nézték meg az épület belsejét, és felmehettek lifttel a toronykilátóba.

Csütörtökön a Gellérthegy, a Citadella és a Sziklatemplom megtekintése és egy kis csúszdázás után érkeztek a Nemzeti Múzeumba.

Ott a történelmi részleget - Magyarország története a Honfoglalástól Mátyás királyig - s az impozáns épületbelsőt ismertette az idegenvezető. Itt egy kicsit elfáradt a társaság az alapismeretek hiányában a rájuk zúduló új információk sokasága és a belső termek levegőtlenése miatt. A Múzeum-kertből az étteremig együtt elmondtuk a Nemzeti dalt, mert egyikük sem merte ott egyedül kiállva elszavalni. Petőfiről tanulnak, de Arany János neve sajnos ismeretlen nekik. A „mekit” nagyon élvezték, ez volt számukra az igazán jó ebéd. Utána a Szemlőhegyi barlang villanyozta fel őket. Itt nagyobb érdeklődést mutattak, mint a Nemzeti Múzeumban. Utána fagyizás a Daubner cukrászdában, s a többség utazott haza a templomtérré.

Kristóf József és Gere Tibor öt fiút és két lányt elvitt a Porsche szalonba, hogy autómániájuknak is hódolhassanak. Ez nagy élmény volt számukra.

Pénteken a Budai Vár volt a célpont. Először a Hadtörténeti Múzeum kiállítását nézték meg ismét szakavatott vezetővel, még a fegyvertárba is bevitték őket, és kézbe is vehettek egy-két puskát. Azután a Mátyás templom következett, majd ebéd után átsétáltak a Budapesti Helytörténeti Múzeumba. Itt is értékes vezetés tette emlékezetessé a látottakat.

Szerdától kezdve már nemcsak a kárpátaljai gyerekek vettek részt a programokon, hanem a vendéglátó gyerekek és szülők közül is jó néhányan.

Péntek este pedig minden vendég és vendéglátó hivatalos volt egy kis sétahajózásra. Bár voltak, akik megijedtek a közelgő vihartól, és nem jöttek el, azok nem jártak jól. Mi fenséges színekben gyönyörködhettünk a hajón, a vihar gyorsan elrohant felettünk, s nagyon szép képekkel búcsúzhattak vendégeink Budapesttől. Akik viszont Albertfalván maradtak hatalmas felhőszakadást élhettek végig a gyönyörű dunai panoráma helyett.

Szombaton a Don Boscos gyermekeknek tanévzáró Te Deumra kellett menniük szüleikkel, így mi a vendégeinket elvittük a Kondorosi úti uszodába.

Bár reggel még nem volt kimondottan strandidő, élvezték a gyerekek az uszodát, csúszdát, labdázást, s később még a nap is kisütött. Délben adtuk át a gyerekeket a vendéglátóknak. A délutánt a családok egyéni elgondolásainak megfelelően töltötték el. Mi egy kis Camponában megejtett bevásárló körút és egy jó ebéd után a szervita nővérek kis kápolnájába vittük el a két felnőtt kísérőt. Ott Verbényi István atya celebrált szentmisét, utána pedig kötetlen beszélgetésben értékeltük ki a hetet. Az agapéhoz a süteményt az AKTK tagjai sütötték, és ebből még az útra is bőven jutott.

Vasárnap 10 órakor egy nagyon szép, bensőséges szentmisén vettünk részt. Hálát adtunk a Jóistennek minden szépért és jóért, amiben részesültünk a héten. Mindenkinek élmény volt a kárpátaljai gyerekek aktív részvétele a szentmisén.

12³⁰-kor indult az IC vissza Nyíregyházára, s este 7-kor már Tiszabecsen örülhettek egymásnak a szülőkkel - velük, akik bíztak bennünk és elengedték gyermekeiket, akik sok élménnyel gazdagodva érkeztek haza.

Nagyon köszönjük a Barankovics Alapítványnak, és személyesen Mészáros József elnök úrnak, nagylelkű támogatását, mert anélkül nehezen álltunk volna helyt.

Azzal a jó érzéssel számolunk be a hét eseményeiről, hogy bár nagyon sok munkát jelentett az előkészítés, nagyon sok fáradtságot a lebonyolítás, de úgy érzem, mindenkinek megelégedést, örömet, élményt és szép emlékeket jelentett. Megindítottunk valamit, ami jó: minden magyar gyereknek határon innen és túl, jó lenne megélnie egyszer egy ilyen hetet. Remélem az első hét sikere folytatásra serkent sokakat.